Нащо співать про тугу серця, —
Співали досить про любов…
Хай краще у музичнім скерцо
Зросте симфонія будов.

Любов у мріях не шукати,
Бо не знайти її. У світ,
У працю вийду я із хати
І землякам пішлю привіт.

І праця буде нам, як пісня,
Як джерело, як рідний степ…
Зоря у небі зійде пізня
І край оновлений вросте.

І, може, як останній камінь
Я покладу в одній з будов,
Дівчина в теплими очами
Мені щось скаже про любов.